

Partea din procedura principală

ML

Întrebările preliminare

1. Este conformă cu articolul 4 din Directiva 2012/13/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (denumită în continuare „Directiva 2012/13/UE”), cu articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2012/13/UE, cu dreptul la libertate și la siguranță prevăzut la articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), cu dreptul la apărare prevăzut la articolul 48 alineatul (2) din cartă și cu dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 din cartă împrejurarea că autoritățile naționale nu comunică în formă scrisă persoanei reținute, în perioada de detenție, toate (adică în mod complet) informațiile menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2012/13/UE (în special dreptul de acces la materialele cauzei) și nici nu permit contestarea unei astfel de omisiuni a informațiilor potrivit articolului 8 alineatul (2) din Directiva 2012/13/UE? În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, o asemenea încălcare a dreptului Uniunii Europene influențează, în oricare etapă a procedurii penale, legalitatea privării de libertate personală prin reținerea și arestarea preventivă, precum și prin prelungirea arestării preventive înseși, ținând seama de articolul 6 din cartă și de articolul 5 paragraful 1 litera c) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale? Pentru a răspunde la întrebările precedente, este relevant faptul că persoana reținută a fost acuzată de săvârșirea unei infracțiuni grave, pentru care reglementarea națională prevede o pedeapsă privativă de libertate cu o durată minimă de 15 ani?
2. Este compatibilă cu articolul 4 din Decizia-cadru 2004/757/JAI ⁽²⁾ a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri, cu principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu articolele 82 și 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu dreptul la un proces echitabil statuat la articolul 47 din cartă, cu principiul proporționalității pedepselor consacrat la articolul 49 alineatul (3) din cartă și cu principiile proporționalității, unității, eficacității și supremației dreptului Uniunii o dispoziție națională precum articolul 172 alineatul 3 din Codul penal slovac, care sancționează traficul ilicit de droguri, care nu permite instanței să aplice o pedeapsă privativă de libertate mai mică de 15 ani, fără posibilitatea de a ține seama de principiul individualizării pedepselor? Pentru a răspunde la această întrebare, este relevant faptul că traficul ilicit de droguri nu a fost săvârșit de o organizație criminală în sensul dreptului Uniunii Europene? Noțiunea de organizație criminală în sensul dispozițiilor articolului 1 din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate are un domeniu de aplicare autonom în lumina jurisprudenței constante a Curții de Justiție referitoare la condițiile pentru aplicarea uniformă a dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ JO 2012, L 142, p. 1.

⁽²⁾ JO 2004, L 335, p. 8, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 66.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la
4 septembrie 2017 – Milan Božičević Ježovnik/Republika Slovenija**

(Cauza C-528/17)

(2017/C 374/29)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile

Reclamant: Milan Božičević Ježovnik

Pârâtă: Republika Slovenija

Întrebările preliminare

- 1) Importatorul (declarantul), care, la momentul importului, solicită scutirea de plata TVA-ului (import potrivit regimului 42), întrucât mărfurile sunt destinate să fie livrate în alt stat membru, răspunde pentru plata TVA-ului (atunci când se constată ulterior că nu sunt îndeplinite condițiile necesare pentru scutire) în același mod în care răspunde pentru plata datoriei vamale?
- 2) În cazul unui răspuns negativ, răspunderea importatorului (declarantului) este aceeași cu răspunderea persoanei impozabile care efectuează o livrare intracomunitară de bunuri scutite, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Directiva TVA?
- 3) În acest din urmă caz, elementul subiectiv întrunit în persoana importatorului (declarant) constând în intenția de a fraudă sistemul TVA trebuie evaluat în mod diferit față de cazul livrării intracomunitare de bunuri prevăzute la articolul 138 alineatul (1) din Directiva TVA? Această evaluare trebuie să fie mai puțin strictă, având în vedere faptul că în regimul vamal 42 scutirea de plata TVA-ului trebuie să fie autorizată în prealabil de autoritatea vamală, sau trebuie să fie mai restrictivă, întrucât este vorba despre tranzacții legate de prima intrare pe piața internă a Uniunii Europene a unor bunuri provenite din țări terțe?

Recurs introdus la 7 septembrie 2017 de Mykola Yanovych Azarov împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 iulie 2017 în cauza T-215/15, M. Y. Azarov/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Mykola Yanovych Azarov (reprezentanți: A. Egger și G. Lansky, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 7 iulie 2017 în cauza T-215/15;
2. soluționarea definitivă a litigiului de către Curte însăși prin anularea Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina⁽¹⁾, precum și a Regulamentului (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina⁽²⁾ în măsura în care îl privesc pe recurent și prin obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața Curții și a Tribunalului;
3. în mod subsidiar față de al doilea capăt de cerere, trimiterea cauzei pentru rejudecare în fața Tribunalului, care este ținut de aprecierea juridică din hotărârea Curții, și soluționarea aspectului privind cheltuielilor de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele Argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

- (1) Tribunalul a încălcat articolul 296 TFUE, precum și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale atunci când a constatat că Consiliul și-a motivat măsurile restrictive fără a săvârși vreo eroare de drept. Consiliul nu și-a precizat motivele într-un mod suficient de specific și de concret.
- (2) Tribunalul a constatat în mod eronat că Consiliul nu a adus atingere drepturilor fundamentale. Tribunalul a apreciat în mod eronat atingerea adusă dreptului de proprietate și libertății de a desfășura o activitate comercială. În special, Tribunalul a statuat în mod eronat că măsurile sunt corespunzătoare și proporționale. În plus, Tribunalul a săvârșit erori de procedură și a adus atingere unor drepturi procedurale.